

PIERŚCIEŃ ENDOMORFIZMÓW I POJĘCIE WYMIARU

Niech M będzie dowolnym R -modulem.

Odwzorowanie liniowe z M do M nazywamy endomorfizmem. Izomorfizm liniowy z M do M nazywamy automorfizmem.

Używamy oznaczeń $\text{End}_R(M) := \text{Hom}_R(M, M)$,

$\text{Aut}_R(M) := \{ f \in \text{End}_R(M) \mid f \text{ jest bijekcją} \}$.

Ze względu na składanie odwzorowań, $\text{Aut}_R(M)$ jest grupą. Elementem neutralnym jest id . Ze względu na składanie

odwzorowań i punktowe dodawanie, $\text{End}_R(M)$ jest pierścieniem. Zerem jest odwzorowanie zerowe a jedynką id .

Jeśli M posiada bazę I , to macierz endomorfizmu f w bazie I nazywamy macierz f w bazach I i I . Zatem endomorfizm modułu wolnego zawsze możemy zapisać jako macierz kwadratową.

Macierze kwadratowe tworzą pierścień $M_I(R)$ ze względu na mnożenie macierzy i dodawanie punktowe. Zerem jest odwzorowanie zerowe a jedynką macierz

$$I \times I \ni (i, j) \mapsto \delta_{ij} := \begin{cases} 1 & \text{dla } i=j \\ 0 & \text{dla } i \neq j \end{cases} \in R.$$

Przyporządkowanie endomorfizmowi jego macierzy kwadratowej zadaje izomorfizm pierścieni:

$$\text{End}_R(M) \ni f \mapsto M_f \in M_I(R).$$

Grupę wszystkich macierzy odwracalnych oznaczamy przez $GL_I(R)$. Jest ona obrazem $\text{Aut}_R(M)$ przy powyższym izomorfizmie pierścieni.

Przykład: $R = \mathbb{Z}$, $M = \mathbb{Z}^2$.

$$\begin{pmatrix} 0 & 5 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 8 & 0 \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 8 & 5 \\ 4 & 3 \end{pmatrix} \in M_2(\mathbb{Z})$$

$$\begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \in GL_2(\mathbb{Z}) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \in GL_2(\mathbb{Z}) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Jak się zmienia macierz endomorfizmu przy zmianie bazy? Niech B i C będą bazami prawego R -modułu M . Niech $f \in \text{End}_R(M)$. Przez $M_{BC}(f)$ oznaczmy macierz $B \times C \ni (i, j) \mapsto f_{ij}^{BC} \in R$, gdzie f_{ij}^{BC} jest jedynym elementem R spełniającym $f(j) = \sum_{i \in B} i f_{ij}^{BC}$. Wtedy

$$\begin{aligned} M_{BB}(f) &= M_{BB}(\text{id} \circ f \circ \text{id}) \\ &= M_{BC}(\text{id}) M_{CC}(f) M_{CB}(\text{id}), \end{aligned}$$

$$M_{BC}(\text{id}) M_{CB}(\text{id}) = M_{BB}(\text{id} \circ \text{id}) = 1 \in M_B(R),$$

$$M_{CB}(\text{id}) M_{BC}(\text{id}) = M_{CC}(\text{id} \circ \text{id}) = 1 \in M_C(R).$$

Przykład: $R = \mathbb{Z}$, $M = \mathbb{Z}^2$, $f(m, n) := (m+n, m-n)$,

$$B = \{(1, 0), (0, 1)\}, \quad C = \{(1, 1), (1, 0)\}.$$

Porządkując bazy tak jak są napisane, otrzymujemy:

$$\left. \begin{aligned} f(1,0) &= (1,0) \cdot 1 + (0,1) \cdot 1 \\ f(0,1) &= (1,0) \cdot 1 + (0,1) \cdot (-1) \end{aligned} \right\} \Rightarrow M_{BB}(f) = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

$$\left. \begin{aligned} f(1,1) &= (2,0) = (1,1) \cdot 0 + (1,0) \cdot 2 \\ f(1,0) &= (1,1) = (1,1) \cdot 1 + (1,0) \cdot 0 \end{aligned} \right\} \Rightarrow M_{CC}(f) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 2 & 0 \end{pmatrix}$$

$$\left. \begin{aligned} id(1,0) &= (1,1) \cdot 0 + (1,0) \cdot 1 \\ id(0,1) &= (1,1) \cdot 1 + (1,0) \cdot (-1) \end{aligned} \right\} \Rightarrow M_{CB}(id) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

$$\left. \begin{aligned} id(1,1) &= (1,0) \cdot 1 + (0,1) \cdot 1 \\ id(1,0) &= (1,0) \cdot 1 + (0,1) \cdot 0 \end{aligned} \right\} \Rightarrow M_{BC}(id) = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$$

$$M_{BC}(id) M_{CC}(f) M_{CB}(id) = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 2 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} = M_{BB}(f)$$

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

Do uproszczenia pojęcia uyniawu
potrzebujemy zebrać razem pewne fakty:

① Jeśli moduł M nad doskonałym pierścieniem R ma nieskończoną bazę B , to każda inna baza M jest równoliczna z B .

Uwaga: Istnieją pierścienie ^{nieprzemienne} nad którymi skończone bazy tego samego modułu

mogą być równoliczne: $R^m \cong R^n \not\Rightarrow$

$m = n$. Np. $R^2 \cong R$.

② Ogólne twierdzenie ① połączone z Lematem Steinitza daje nam:

Twierdzenie: Wszystkie bazy doskonałej niezerowej przestrzeni wektorowej są równoliczne.

Wniosek: Wszystkie bazy doskonałego modułu wolnego nad niezerowym przemianym pierścieniem są równoliczne.

Dowód oparty jest na istnieniu homomorfizmu z pierścienia przemiennego na ciało K_R (np. $\mathbb{Z}$ na $\mathbb{Z}/p\mathbb{Z}$) zamieniającego moduł wolny $\bigoplus_{i \in I} R$ w przestrzeń wektorową $\bigoplus_{i \in I} K_R$.

Wymiarem modułu M nad niezerowym przemiennym pierścieniem K nazywamy $\dim_K M :=$ ilość elementów jego bazy. W szczególności

każda niezerowa przestrzeń wektorowa ma dodatni lub ∞ wymiar. Za wymiar przestrzeni zerowej (modułu zerowego) przyjmujemy 0 .

Twierdzenie: Jeśli $0 \rightarrow K \rightarrow L \xrightarrow{\pi} M \rightarrow 0$

jest ciągiem dokładnym modułów nad niezerowym przemiennym pierścieniem K i $\dim_K K = m$, $\dim_K M = n$, to $\dim_K L = m + n$.

Dowód: Do zadania odzwzorowania liniowego na module M potrzebna i wystarcza zadanie go dowolnie na jego bazie. Zatem każda surjekcja $\pi: L \rightarrow M$ na moduł M rozkłada się na odzworowanie liniowe $M \xrightarrow{\cong} L$ zadane przez wybór: $\forall b \in \text{baza } M \exists m_b \in \pi^{-1}(b)$. Stąd $L \cong K \oplus M \cong K^m \oplus K^n = K^{m+n}$. ■